

mange forskjellige, og det derfor maa forudsættes, at store Bærdier kunne gaa til Grunde, hvis Digerne ikke opføres forsvarelig eller holdes i behørig Stand. Det maa nemlig i saa Fald anses nødvendigt, at der organiseres en særegen Bestyrelse for de paagældende Diger, og at der anvendes særlig Omhu ved disses Opførelse, Vedligeholdelse og Forbedring, men det vil neppe være rigtigt ganske at overlade det til de Private, hvorvidt en saadan Bestyrelse skal dannes, hvilke Diger der skulle underlægges samme, hvilke Arbejder der skulle udføres ved dem osv. Man har derfor troet, at der ved Loven burde tillægges Indenrigsministeriet Ret til at tage Initiativet til, at der for saadanne Digers Bedkommende søges dannet en Forening (et offentligt Digeinteressentskab) imellem alle dem, der maatte være interesserede i det paagældende Diges Anlæg og Vedligeholdelse, og i dette Niemed fastsat, at Samme, hvor dertil maatte være Anledning, skal foranstalte Forslag udarbejdet til Dannelsen af et offentligt Digeinteressentskab og derefter foranledige at dette forelægges Landvæsenkommissionen, der da vil have at afgjøre de forskjellige Spørgsmaal, der i denne Anledning kunne opstaa. — Saadanne offentlige Digeinteressentskaber bør da formentlig paa den ene Side stilles under nærmere Tilsyn af det Offentlige, men paa den anden Side ogsaa nyde en vis Bistand fra dettes Side. Navnlige tror man, at der vil være af Anledning for Staten til at yde dem teknisk Assistance. Uden en saadan vil en heldig Udvikling af Digevæsenet nemlig, som Erfaringen har vist, ikke kunne ventes, og man bør derfor formentlig sikre sig, at der overalt, hvor en Suddigning har en mere almindelig Interesse, skaffes sagkyndig Bistand ved Udførelsen af Digearbejderne. Dette vil imidlertid vanskeligt kunne lade sig gøre, naar Staten ikke antager og lønner de hertil fornødne Teknikere, og det vil formentlig saa meget mindre kunne have nogen Betænkelse paa dette Punkt at fravige den Regel, som ellers utvivlsomt bør gjøres gjældende, at Udgifterne ved Digevæsenet bør falde dem til Last, hvis Eiendomme skulle beskyttes ved Digerne, som det dog, saaledes som ovenfor

fremhævet, maa erkjendes, at ogsaa det Offentlige har en væsentlig Interesse i Digevæsenets heldige Udvikling, medens den Udgift, der her kan blive Tale om, vil være forholdsvis ubetydelig. I Henhold hertil har man foreslaaet, at der for hele Landet skal ansættes en Digeinspektør, der navnlig vil have at yde de offentlige Digeinteressentskaber teknisk Bistand.

Efter disse indledende Bemærkninger skal man med Hensyn til Lovforslagets enkelte Afdelinger fremhæve følgende.

1ste Afdeling.

Om de alt tilstedeværende Diger.

Til §§ 1 og 2.

Skal det for Fremtiden slaas fast som Regel, at der fra det Offentliges Side skal føres Tilsyn med, at de alt tilstedeværende Diger bevares i deres nuværende Stand, og skal Regjeringen drage Omsorg for, at der, hvor dertil maatte findes Anledning, søges dannet offentlige Digeinteressentskaber, maa der først og fremmest foretages en Undersøgelse af alle de for Tiden eksisterende Diger, for at disses nuværende Bestaaenhed kan blive konstateret, og Regjeringen derhos faae Oplysning om, hvilke af dem der maatte være af en saadan Betydning, at de bør søges behandlede som offentlige Diger.

I Henhold hertil er det i Lovens §§ 1 og 2 foreslaaet, at der for hver Amtsaadskreds for sig skal nedsættes en Kommission, der vil have at undersøge alle de i Kredsen værende Diger, optage en nøagtig Beskrivelse over disse og indhente alle de Oplysninger om dem, som det kan være af Interesse for Ministeriet at komme i Besiddelse af, samt endelig gjøre Indstilling til dette om, hvilke af de undersøgte Diger der for Fremtiden bør behandles som offentlige Diger. Her opstaa imidlertid det Spørgsmaal, hvad der skal forstås ved et Dige. At man ikke hertil alene bør henregne de ved Kunst skabte Beflyttelsesværker mod Oversvømmelser fra Havet eller Fjordene, er formentlig klart, og